

Lisbeth Trinskjær

Formand for Højskolerne i DK,
grøn pigespejder & medlem af 2030 panelet

Fredsllys-budskabet 2022

Lisbeth Trinskjær

Fred begynder med dig

Fred begynder med dig

Det er ingen sag at udvise kærlighed, overfor de mennesker vi holder allermest af. Det er ikke svært at udvise tolerance, når vi er ens. Det er let at tilgive de, der ikke har gjort noget utilgiveligt. Let at omfavne mennesker vi allerede sympatiserer med. Og det er dejligt når vi viser vores nære omsorg. Det er bare ikke næstekærlighed.

En fredelig verden, med dem vi elsker, i vores hverdagsliv og på vores fælles klode, ønsker vi alle. Alligevel er ambitionen om fred paradoksalt nok, en evindelig opgave, som vi ikke lykkedes med. Men hvorfor har vi dog så svært ved at skabe, det vi alle ønsker?

Ingen gør alting rigtigt, altid. Måske strækker vi lige sandheden en anelse, når vi gengiver en historie, så vi får mere positivt lys end vi fortjener. Måske lukker vi vores opmærksomhed ned et kort øjeblik, når vi fornemmer at en ven er knapt så glad som overfladen antyder, fordi vi simpelthen ikke orker at kende sandheden. Vi klipper en hæl, og hugger en tå. Ikke fordi vi er dårlige mennesker, men fordi mennesket er uperfekt.

Det er menneskeligt ind imellem at gøre ting vi ikke er stolte af, at være lidt egoistiske eller springe over hvor gærdet er lavt. Men det er ikke en imponerende tilbagebetaling på den fantastiske gave, som tilværelsen er. Vores forpligtelse som mennesker, er større end det.

Den danske tænker K. E. Løgstrup satte i 1956 ord på det som vi mennesker skylder hinanden. Det menneskesyn vores samfund er funderet på. Den medmenneskelige opgave, vi bestandigt skal løse. Løgstrup skriver: "Den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre, uden at han holder noget af dets liv i sin hånd. Det kan være meget lidt, en forbigående stemning, en oplagthed, man får til at visne, eller som man vækker".

Om vi vil det eller ej, præger vi livet for de mennesker vi møder. Uanset hvor flygtigt, eller ubevidst mødet er. Når vi slår blikket ned foran Brugsen, fordi en slidt "Hus Forbi"-sælger siger "hej". Når vi sårer, ignorerer eller ikke står op, for andre.

Det kan være en ganske lille påvirkning. En, blandt utroligt mange. Men den kan, med Løgstrups ord, også "være forfærdende meget, så det simpelthen står til den enkelte, om den andens liv lykkes, eller ej."

Du kan ikke tage ansvaret for en andens liv på dig. Men hvis du møder et medmenneske som har mistet håbet, som tvivler på sin egen og på vores fælles fremtid, kan du vove at dele din egen frygt, og fortælle hvad du selv finder håb i. Og så vil selv det mest håb-løse sind, kunne skimte en lille tråd af lys, til vejen videre frem. Den hjemløses livsbane vil ikke grundlæggende afhænge af om du møder den hjemløses blik, når du tilbydes "Hus forbi". Købet varer kun kort. Men hvis blikket du møder den hjemløse med, siger "jeg ved, at du er mit medmenneske. Et menneske med værdi og ret til at være", så kan dit blik farve hans syn på sig selv.

Vi skaber fred i verden, når livet handler om mere end vores egen lykke. Vi er næstekærlige, når vi rækker ud til mennesker vi ikke skylder noget, og som vi måske ikke engang bryder os om. Vi danner væksthuse for andres lykke, når vi bygger fællesskaber man kan tage ansvar for, og hvile i. Vi skaber fred, når vi uselvvisk tager vare på andres liv. Når vi giver, uden at forvente noget til gengæld.